

Horváth Zalán (1943-2011)

2011.04.05. | HÍREK

Hosszas betegsége ellenére váratlanul ért bennünket a hír, hogy 2011. április 5-én elhunyt Horváth Zalán akadémikus, az ELTE Elméleti Fizikai Tanszékének egyetemi tanára, az Eötvös Loránd Fizikai Társulat elnöke, az ELTE TTK Fizika Doktori Iskola vezetője, az elméleti fizika nemzetközileg elismert kutatója.

Elhunyt Horváth Zalán fizikus, egyetemi tanár, az MTA rendes tagja

Amellett, hogy hosszú éveken keresztül nagy odaadással, türelemmel és kimeríthetetlen energiával vezette a Tanszékét, illetve az ELTE Fizikus Tanszékcsoportját, úttörő tevékenységet végzett a nem Abeli mértékelméletek klasszikus megoldásainak kutatásában, s ezek Einstein Yang Mills elméletekbeli alkalmazásaiban.

Horváth Zalán 1943-ban született Debrecenben. Fizikus diplomáját az ELTE-n szerezte 1967-ben. 1991 óta a fizikai tudomány doktora, 1992 óta egyetemi tanár, 1998-ban lett az Akadémia levelező tagja, majd 2004-ben rendes taggá választották. 1993-2001 között vezette az Elméleti Fizikai Tanszékét, 1995-2001 között pedig a Fizikus Tanszékcsoportot. 1994-től haláláig irányítása alatt működött az MTA Elméleti Fizikai Tanszéki Kutatócsoportja. 2002-től haláláig vezette a Fizika Doktori Iskolát. Elnöke volt az MTA Fizikai Tudományos Osztályának, a Magyar CERN Bizottságnak, az Eötvös Loránd Fizikai Társulatnak és a Wigner Jenő-díj szakkuratóriumának. A CERN Tudományos Tanácsában ő képviselte Magyarországot. 1976-ban Novobátzky díjjal, 1986-ban Akadémiai díjjal tüntették ki, 1996-ban elnyerte a Széchenyi professzori ösztöndíjat.

Széleskörű tudományos tevékenységet folytatott. Hazai és külföldi kollégáival folyamatosan publikált a nem Abeli monopólusokról, a húrelmélet különböző kérdéseiről, illetve a különböző dualitások kvantumtérelméleti szerepéről. Kiemelkedő eredményei közé tartozik a BPS monopólusok Backlund transzformációval történő előállítás. Munkatársaival megértő és közvetlen volt, az Elméleti Fizika Tanszék szakmailag intenzív, de emberileg nyugodt és békés alkotói légkörét sikerült megvédenie a környező világ negatív hatásaitól. Kollégáit szavaival és tetteivel segítette, mély gondolkodású szakember, empatikus kolléga, a humánus tudós megtestesítője volt.

„Oklajatok mindannyian e példán.
Ilyen az ember. Egyedül példány.
Nem élt belőle több és most sem él,
s mint fán se nő egyforma két levél,
a nagy időn se lesz hozzá hasonlító.”

Kosztolányi Dezső

A Magyar Tudományos Akadémia, az Eötvös Loránd Tudományegyetem,
az ELTE TTK Elméleti Fizikai Tanszéke és az MTA-ELTE Tanszéki Kutatócsoportja,
az MTA Fizikai Tudományok Osztálya, az Eötvös Loránd Fizikai Társulat,
és a gyászoló család mély fájdalommal tudatja, hogy

HORVÁTH ZALÁN
fizikus, egyetemi tanár

a Magyar Tudományos Akadémia rendes tagja, az ELTE Elméleti Fizikai Tanszékének professzora, az MTA-ELTE Elméleti Fizikai Kutatócsoportjának vezetője, az MTA Fizikai Tudományok Osztályának egykori elnöke, az Eötvös Loránd Fizikai Társulat elnöke, az ELTE Fizika Doktori Iskola vezetője, a Magyar CERN Bizottság elnöke, a CERN Tudományos Tanácsának magyar tagja, az MTA Rézszekefizikai Bizottság tagja, a Wigner Jenő-díj szakkuratóriumának elnöke, a Novobátzky-díj és az Akadémiai Díj kitüntetettje

2011. április 5-én, életének 68. évében elhunyt.

Temetése 2011. április 22-én, pénteken 14 órakor lesz a Fiumei úti Nemzeti Sírkertben (Kerepesi temető)
a római katolikus egyház szertartása szerint.

Halálával a fizikus közösség tagjai egy nemzetközileg nagyra becsült kutatót és kiemelkedő tudóst,
az ELTE TTK Fizikai Intézetének munkatársai pedig egy kiváló vezetőt és barátot veszítettek el.
Emlékét és szellemi hagyatékát kegyelettel őrzikük.

Gyászolják: felesége Nagy Alexandra, fia Horváth Dániel, menyé Tomeszy Csilla, unokái Horváth Adriána és Horváth Milán,
testvére Dr. Horváth Szabolcs és neje Claudia, unokahúga Molnár Amanda, valamint rokonsága, barátai, munkatársai és tisztelői.

Cím: Nagy Alexandra, Budapest 1065 Bajcsy-Zsilinszky út 31.